

EL GUARDÓ DE 2016

Enguany lliurem el primer dels Plats d'Art, elaborats per a l'ocasió, per dos reconeguts artistes sabadellencs: la ceramista Maria Bosch i el pintor Joaquim Montserrat.

El treball artístic s'ha pogut fer gràcies a la coordinació del Museu d'Art de Sabadell i amb la col·laboració de l'Obra Social "la Caixa".

MARIA BOSCH

Sabadell, 1965

El seu treball ve de la tradició de la ceràmica més antiga del país i al mateix temps d'un objecte comú en totes les cultures: el pot i el gerro. Durant la seva trajectòria com a terrissaire i ceramista, els seus vaixelles han canviat de mida, volum, forma i color, però sempre han mantingut la particularitat de ser contenidors, recipients on mantenir pensaments i consideracions. Explorar i aprendre de les particularitats de les argiles i la investigació en la creació d'engalbes i esmalts són igualment importants per al desenvolupament del seu treball.

JOAQUIM MONTSERRAT

Sabadell, 1932

Joaquim Montserrat és un dels artistes de la ciutat més coneguts de la segona meitat del segle XX i un dels protagonistes de la irrupció de la pintura informal i gestual a l'art sabadellenc. La seva personalitat transcendeix clarament l'estricta marc d'una carrera artística i es converteix en una aventura on l'art i la seva vida estan totalment entrelaçats, imbricats de manera apassionada al llarg de la seva existència.

Ajuntament de Sabadell

Obra Social "la Caixa"

FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA

Diputació Barcelona

ACM Associació Catalana de Municipis

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Generalitat de Catalunya Departament de Governació i Relacions Institucionals Direcció General d'Afers Religiosos

Memorial Àlex Seglers

5a edició
4 d'octubre de 2016
Sabadell

Guardó a Arcadi Oliveres
i a la Comissió Catalana
d'Ajuda al Refugiat
(CCAR)

SABADELL
CIUTAT DE
CONVIVÈNCIA

Sabadell ha estat sempre una ciutat de valors perquè la seva gent ha estat capaç de reaccionar col·lectivament davant de la injustícia, la manca de llibertat i la discriminació dels seus ciutadans i ciutadanes, però també en la defensa dels drets humans per a tothom. A Sabadell ens agrada reconèixer els nostres prohoms, els qui han destacat en la defensa d'uns valors que ens fan sentir orgullosos.

Fa sis anys ens va deixar l'Àlex Seglers, un mestre, un pensador, un divulgador i un pedagog sobre la diversitat, el diàleg, la interculturalitat i la convivència. L'Àlex, avançat al seu temps, ja parlava amb ingenuïtat de la necessitat d'asseure's –les diverses cultures i religions- i de conèixer-se per poder evitar el rebuig, el racisme o la xenofòbia. Tots els qui van aprendre amb l'Àlex van acordar que el seu testimoni i la seva veu havien de continuar presents. Per aquesta raó, el Memorial Àlex Seglers i els guardonats de cada any ens recorden que sense valors no hi ha present ni futur, sense reflexió no hi ha model i sense diàleg no hi ha convivència.

Juli Fernández i Olivares

Alcalde de Sabadell

Aquest memorial duu el nom d'Àlex Seglers. I l'Àlex Seglers és el meu germà gran. D'ençà que va marxar, no he deixat ni un dia de parlar amb ell. És cert, doncs, que les persones que estimem viuen en nosaltres. Ell va deixar tot un camí de valors en els seus anys de vocació professional: conferències, classes a la Universitat, llibres, manuals, projectes. Sempre vaig admirar la seva voluntat de feina. Però on més em trobo amb ell, on el gaudeixo més, és a l'altra cara de la lluna: a la intimitat del germà gran amb el germà petit. L'Àlex em va regalar el joc de la fantasia, la imaginació, va omplir la meua infantesa d'espurnes iròniques i màgiques. Aquests són els valors que van crear el nostre vincle. I per aquest cantó de la nostra relació vaig comprendre l'enorme talent que ell tenia. Diuen els savis que una persona ha d'escriure un llibre, tenir un fill i plantar un arbre. L'Àlex va escriure molts llibres, va tenir un fill meravellós, però no va tenir temps de plantar un arbre. Tan sols ens va deixar la llavor. Ara, a nosaltres, ens toca recollir-la, fer-la nostra i cuidar-la.

Txema Seglers

Germà d'Àlex Seglers

Generós, lleial, tenaç, sagaç, lliurat, apassionat, cultivat... Tot això, i més, era el professor Àlex Seglers. Però, l'Àlex, el nostre bon amic Àlex, va ser una persona que es va avançar al seu temps, mentre, paradoxes del destí, aquest temps se li escapava de les mans, minut a minut, per culpa d'un enemic silenciós amb el qual no va poder negociar. No obstant això, sí que ho va fer amb tot aquell que va voler escoltar, i, sobretot, amb els que tenien problemes o divergències per resoldre. I ho va fer sense importar-li el credo, tendència ideològica, raça o orientació sexual. Ben al contrari, mogut per la seva tan ingènua com enginyosa obsessió pel pacte, va obrir diàleg d'acostament allà on regnava el conflicte, ja sigui amb un bona copa de vi a la mà o descalç i assegut sobre la moqueta d'una mesquita de subsaharians. I sempre, sempre, amb un innat, exquisit i llaurat esperit universitari. Perquè va ser la universitat el motor de la seva existència, obrint els seus de vegades impermeables murs a la realitat que l'envolta, lluitant perquè es respirés a les aules la importància que el factor religiós té en la ment, en el cor i en el dret de la nostra societat. Alguns, amic Àlex, amb igual tenacitat i ingenuïtat, continuem amb la teva herència.

Ivan Jiménez-Aybar

Professor de Dret Eclesiàstic de la UAB i amic de l'Àlex Seglers

El dia 22 de juliol de 2016 es reuneix el Jurat del Memorial Àlex Seglers, constituït d'acord amb les bases reguladores d'aquest memorial, publicades en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6132 del 21 de maig de 2012. L'integren el Sr. Enric Vendrell, director General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; el Sr. Àngel Tresseras, director de Banca d'Institucions, representant l'Obra Social "la Caixa"; el Sr. Rafael de Yzaguirre, representant l'Associació Catalana de Municipis; el Sr. Josep Manel Abad, secretari general de la Federació de Municipis de Catalunya; el Sr. Jordi Prat, director de la Fundació Autònoma Solidària, representant la Universitat Autònoma de Barcelona; el Sr. Guillem Correa, secretari General del Consell Evangèlic de Catalunya; el Sr. José Luis Galera, monjo del Monestir Budista del Garraf; Sr. Txema Seglers, germà de l'Àlex, representant de la família Seglers i la Sra. Míriam Ferràndiz, regidora de Drets Civils i Ciutadania i que exerceix la presidència del jurat.

El Jurat té present el contingut de les bases del Memorial, que pren el nom d'un referent indiscutible en la defensa de la llibertat religiosa i de pensament, del diàleg i dels valors de la convivència. El present memorial és un reconeixement a persones i entitats que treballen per a la cohesió social a partir dels valors de la convivència, que fomenten el diàleg en la diversitat de creences i conviccions, que defensen els drets humans, en especial els drets de les persones més vulnerables, que formulen un horitzó civil comú fonamentat en els principis democràtics compartits i amb un compromís social vers la millora de la nostra societat des d'una perspectiva ètica.

El jurat constata la qualitat i la idoneïtat de les candidatures presentades i, després de deliberacions, acorda per consens atorgar el 5è Memorial Àlex Seglers a:

- Arcadi Oliveres, a proposta de l'Associació Justícia i Pau

- Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiad (CCAR), a proposta de l'Institut de Drets Humans de Catalunya

El jurat ha valorat que ambdues candidatures recullen l'essència de les finalitats del Memorial Àlex Seglers. En el cas d'Arcadi Oliveres per la seva trajectòria des dels anys 70, com a activista per la justícia social, la pau i la defensa dels Drets Humans. I pel que fa a la CCAR, per la tasca de sensibilització i denúncia de les situacions d'indefensió, així com de vulnerabilitat que pateixen les persones que han fugit de situacions conflictives i injustes.

ARCADI OLIVERES

Nascut a Barcelona l'any 1945 al barri de l'Esquerra de l'Eixample. Estudià primaris i secundaris a l'escola Pia. Als anys 70 s'implicà en diferents activitats en favor de la democràcia i l'autogovern de Catalunya participant en l'Assemblea de Catalunya. Al mateix temps, va militar, a partir de 1971, en l'organització Cristians pel Socialisme.

L'any 1974 començà a participar en l'organització internacional catòlica Pax Christi, dedicada a la promoció de la cultura de la pau i la reconciliació entre els pobles, de la qual va ser copresident, a Catalunya, entre 1974 i 1990 i des d'aquesta entitat desplegà diverses campanyes d'oposició a la pena de mort. L'any 1977 va participar en la creació de l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajut al Refugiad (ACSAR), de la qual encara és membre actiu. És professor del Departament d'Economia Aplicada, tot impartint classes a la Facultat de Ciències Polítiques. Va militar a l'organització Justícia i Pau, entitat dedicada a la promoció dels drets humans i la pau, en la qual va ser-ne el president. Fou cofundador de la Xarxa Europea Contra el Comerç d'Armes, i va assistir a les mobilitzacions contra la primera guerra del Golf (1991), la campanya en favor de la cancel·lació del deute extern (1999), fou elegit president honorari de la plataforma Finançament Ètic i Solidari (FETS). L'any 2013, juntament amb Teresa Forcades, va presentar Procés Constituent a Catalunya.

Entre 1988 i 2013 ha publicat 11 celebrats llibres.

COMISSIÓ CATALANA D'AJUDA AL REFUGIAT - CCAR

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiad té com a objectius la defensa del dret d'asil i els drets de les persones refugiades i immigrants. Des de la Comissió es qüestiona la pretesa voluntarietat de les migracions per a obrir un debat sobre les formes de persecució i vulneracions dels drets humans que necessiten d'algun tipus de protecció.

La CCAR està inspirada per un profund sentit ètic i per valors com la justícia, la solidaritat, la llibertat i la igualtat. La defensa d'aquests principis constitueix el seu principal patrimoni, que enforteix i impregna totes les seves actuacions i és la motivació essencial del seu treball i existència. Llurs objectius són la defensa del dret d'asil i dels drets de les persones refugiades, i assumeixen també la defensa dels drets de les persones immigrants, alhora que treballa per afavorir els processos d'integració social de les persones refugiades i immigrants a Catalunya. Per assolir aquests objectius compta amb diferents programes que pretenen donar una resposta global i integral a les dificultats derivades del fet migratori, a les que han de fer front els refugiats i immigrants a casa nostra.

Aquesta tasca es desenvolupa a través de dues grans línies d'intervenció, que són l'atenció a les persones refugiades i immigrants a través dels programes socials, jurídics i ocupacionals, i la defensa dels drets de les persones refugiades i immigrants a través de la incidència política i social i la participació.

La CCAR posa a disposició diversos serveis per ajudar a les persones refugiades: servei de primera acollida, servei jurídic, programes socials, oci i coneixement de l'entorn, formació i ocupació i servei d'interpret.